

Astăzi, Duminică, 28 Mai, 2023
Sfinții Ier. Eutihie, episcopul Melitinei,
și Nichita, episcopul Calcedonului
Duminica a VII-a după Paști
(a Sf. Părinți de la Sinodul I Ecumenic)

Faptele Apostolilor 20

16 Căci Pavel hotărâse să treacă cu corabia pe lângă Efes, ca să nu i se întâmple să întârzie în Asia; pentru că el se grăbea ca de ziua Cincizecimii, de i-ar fi cu putință, să fie la Ierusalim.

17 Și trimițând din Milet la Efes, i-a adunat la el pe preoții Bisericii.

18 Și dacă au venit la el, le-a zis: „Voi știți cum m'am purtat eu cu voi în toată vremea, din ziua cea dintâi când am venit în Asia,
[...]

28 Drept aceea, luați aminte la voi înșivă și la toată turma în care Duhul Sfânt v'a pus pe voi episcopi¹, ca să păstoriți Bise-

rica lui Dumnezeu, pe care El a câștigat-o cu însuși sângele Său².

29 Eu știu bine că după plecarea mea vor intra între voi lupi înverșunați care nu vor cruța turma.

30 Și dintre voi înșivă se vor ridica bărbați grăind lucruri sucite, ca să-i tragă după ei pe ucenici.

31 De aceea, privegheați amin-tindu-vă că timp de trei ani, noaptea și ziua n'am încetat să vă sfătuiesc, cu lacrimi, pe fiecare din voi.

32 Și acum, vă încredințez lui Dumnezeu și cuvântului harului Său, cel care poate să vă zidească și să vă dea moștenire între toți cei sfințiți.

¹Text clar despre existența episcopatului ca treaptă harică, prin venirea și lucrarea Sfântului Duh. Literal, grecescul episkopos înseamnă supraveghetor. Imaginea de totdeauna a episcopului a fost aceea a unui păstor care veghează asupra turmei

sale.

²Evident, cu sângele lui Iisus Hristos, dar textul vrea să pună în lumină deofințimea (consubstanțialitatea) dintre Dumnezeu-Tatăl și Dumnezeu-Fiul.

33 Argint sau aur sau haină n'am poftit de la nimeni;

34 voi înșivă știți că mâinile acestea au lucrat pentru trebuințele mele și ale celor ce erau cu mine.

35 Pe toate vi le-am arătat, cum că astfel ostenindu-vă trebuie să-i ajutați pe cei slabi³ și să vă aduceți aminte de cuvintele Domnului Iisus, căci El a zis: Mai fericit este a da decât a lua”.

36 Și după ce a spus acestea, și-a plecat genunchii și s'a rugat împreună cu ei toți.

Ioan 17

1 Pe acestea le-a grăit Iisus; și, ridicându-Și ochii la cer, a zis: „Părinte, a venit ceasul. Preamărește pe Fiul Tău, ca și Fiul să Te preamărească pe Tine,

2 așa cum I-ai dat stăpânire peste tot trupul, ca El să dea viață veșnică tuturor aceloră pe care I i-ai dat.

3 Iar viața veșnică aceasta este: Să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Iisus Hristos, pe Care L-ai trimis.

³ Milostenia trebuie făcută din propria ta osteneală, nu din venitul nemuncit; altfel, ea nu constituie o jertfă, ci un simplu act filantropic.

4 Eu Te-am preamărit pe Tine pe pământ; lucrul pe care Mi l-ai dat să-l fac, l-am săvârșit.

5 Și acum, preamărește-Mă Tu, Părinte, la Tine Însuți, cu slava pe care am avut-o la Tine mai înainte de a fi lumea.

6 Arătat-am numele Tău oamenilor pe care Mi i-ai dat din lume. Ai Tăi erau, și Mie Mi i-ai dat, și cuvântul Tău l-au păzit.

7 Acum au cunoscut că toate câte Mi-ai dat, de la Tine sunt;

8 căci cuvintele pe care Tu mi le-ai dat Mie, Eu le-am dat lor, iar ei le-au primit și au cunoscut cu adevărat că de la Tine am ieșit și au crezut că Tu M'ai trimis.

9 Eu pentru aceștia Mă rog; nu pentru lume Mă rog, ci pentru cei pe care Mi i-ai dat, că ai Tăi sunt.

10 Și toate ale Mele sunt ale Tale și ale Tale sunt ale Mele și Eu M'am preamărit întru ei.

11 Și Eu nu mai sunt în lume, dar ei în lume sunt, și Eu la Tine vin. Părinte Sfinte, întru numele Tău păzește-i pe cei pe care Mi i-ai dat, ca ei să fie una, așa cum suntem Noi.

12 Când eram cu ei în lume, Eu întru numele Tău îi păzeam pe cei pe care Mi i-ai dat; și i-am

păzit și nici unul dintre ei n'a pierit, decât fiul pierzării⁴, ca să se plinească Scriptura.

¹³ Dar acum Eu vin la Tine și pe acestea le grăiesc în lume, pentru ca bucuria Mea s'o aibă deplină întru ei.⁵

Tâlcuire

Arie tăgăduia dumnezeirea Fiului lui Dumnezeu și deoființimea Lui cu Dumnezeu-Tatăl. Împotriva lui s-a ridicat întreaga Biserică; toți

credincioșii, din toate colțurile lumii, au mărturisit într-un glas că Domnul Iisus Hristos este Fiul lui Dumnezeu Cel Unul-Născut, Dumnezeu din Dumnezeu, Născut, nu făcut, deoființă cu Tatăl. Cineva s-ar putea gândi că această unire de cuget va fi fost roadă unei însușiri întâmplătoare, dar această credință a trecut mai apoi prin încercări cumplite, atunci când de partea arienilor au trecut puterea și mărimile. Nici focul, nici sabia, nici prigoanele

nu au putut s-o nimicească, și ea a fost mărturisită pretutindeni de către toți, îndată ce a luat sfârșit strâmtorarea din partea puterii lumești. Asta înseamnă că ea alcătuiește inima Bisericii și esența mărturisirii ei. Slavă Domnului, Care păstrează în noi această credință! Fiindcă atâta vreme cât ea dăinuie, încă suntem creștini, cu toate că trăim rău; dacă ea ar pieri, aceasta ar însemna sfârșitul creștinismului.⁶

⁴ = Iuda Iscarioteanul.

⁵ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

⁶ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.